

[Kent Kirk]

sagde i mit første indlæg, mener vi fra konservativ side, at det bliver tilfældet. Jeg er enig med hr. Peter Duetoft i, at det, der er den store opgave for Danmark nu, er at få den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik til at fungere, for dér har vi indflydelse, og så må vi se, hvad de andre gør ved Vestunionen. Til den tid, hvis det går, som vi forventer, må det da være op til en KV-regering forhåbentlig med et stort flertal her i Folketinget at sikre, at Danmark også får indflydelse dér. Anderledes kan det da vel ikke være.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg var også rigtig glad for den tale, som hr. Peter Duetoft holdt, for det er faktisk meget, meget rigtigt, at det udenrigs- og sikkerhedspolitiske er noget, man kan diskutere i Unionen under Maastricht-Traktaten. Ingen tvivl om det. Vi har jo været de første til at gå ud at sige, at vi anerkendte vores nederlag og derved også Den Europæiske Union, og vi er medlem af den.

Men det, fru Lilli Gyldenkilde tager fejl af, er, at når vi bliver ved med at sige, at vi ikke mener, at tiden er inde til at blive medlem af Vestunionen eller WEU, er det, fordi vi ikke mener, at Vestunionen i den nuværende konstruktion, hvor man med den fransk-tyske akse prøver at gennemtrumfe en militær dimension i Unionen, er den rigtige vej. Og så gør vi altså lige så stilfærdigt opmærksom på, at Vestunionen opløser sig selv i 1998.

Så må jeg indrømme, at jeg nok synes, det er lidt meget at gøre ud af det, når fru Lilli Gyldenkilde udmærket godt ved, at VKZ måske nok har noget nemmere ved at diskutere markedsøkonomi, ordentlig økonomisk politik og lign. Fremskridtspartiet bliver ved med at mene, at det er økonomien, der driver værket, og uden at økonomien er med i Unionen, går det galt. Så ender vi med tårnhøje arbejdsløshedstal, og så kan jeg godt love fru Lilli Gyldenkilde, at så er 20 pct. småting i forhold til, hvad der kan ske, hvis vi ikke får orden i økonomien i Unionen. Og udenrigs- og sikkerhedspolitikken tror jeg såmænd ikke at der vil blive de helt store problemer i.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil da ikke holde mig tilbage, når diskussionen er om Vestunionen. Det kommer næppe bag på nogen, at Venstre er stærke tilhængere af Vestunionen. Vi ønsker en folkeafstemning så hurtigt som muligt.

Men grunden til, at jeg tager ordet nu, er, at jeg synes, de forskellige talere har glemt én ting, nemlig at spørgsmålet om Vestunionen jo er med blandt de fire danske undtagelser. Vi har lovet den danske befolkning, at en folkeafstemning skal afgøre, om Danmark skal være med i Vestunionen. Derfor er det for mig at se forholdsvis ligegyldigt, at fru Lilli Gyldenkilde og fru Annette Just har problemer med Vestunionen. Det er ikke et folketingsflertal, men en folkeafstemning, der skal afgøre den sag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jo, men der er jo nogle betingelser, hvis man skal lægge tingene ud til folkeafstemning, nemlig en baggrund i Folketinget. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvordan det ser ud i Folketinget, hvis det skal ud til en folkeafstemning.

Jeg har forstået, at den konservative leder, spidskandidat til valget til EU-Parlamentet, netop har sagt, at der i det mindste skal være et flertal i Folketinget, for at man kan lægge det ud til folkeafstemning.

Men det, jeg synes er det usympatiske ved at tage WEU frem som diskussionstema nu – og det syntes jeg også, da Venstre gjorde det den 30. november – er, at man vil diskutere WEU, uden at nogen aner, hvad WEU er. Deri har fru Annette Just jo fuldstændig ret. Det er jo en revision, der skal ske i 1998, og derved bliver det en falsk diskussion.

Når jeg tager dette spørgsmål op nu, er det, fordi vi ender med at gøre det samme som i 1972. Vi ender med at få en diskussion om nogle forkerte ting og ikke en diskussion om, hvad det egentlig er, vi vil med Europas videre udvikling. Jeg tror, vi alle sammen kan huske plakaterne i 1972. Det Radikale Venstre har ikke alt for meget at være stolt af med de plakater – det være sagt med det samme. Det var husholdningspenge, der taltes om, både når det drejede sig om jærne og om nejerne, og